

**PREZES
URZĘDU KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ**

G-Net

T. Serwatka W. Rakoniewski sp.j.

ul. Szpitalna 8
44-190 Knurów

**Spółdzielnia Mieszkaniowa
w Wołczynie**

ul. Dworcowa 28
46-250 Wołczyn

DECYZJA DHRT.WWM.6171.220.2017.

Po rozpatrzeniu wniosku G-Net T. Serwatka W. Rakoniewski sp.j. z siedzibą w Knurowie (dalej „Operator”) z dnia 31 sierpnia 2017 r., dotyczącego wydania decyzji w zakresie zmiany „Umowy o dostęp do budynku w celu zapewnienia telekomunikacji” (dalej „Umowa”), zawartej w dniu 4 stycznia 2017 r. pomiędzy Operatorem a Spółdzielnią Mieszkaniową w Wołczynie (dalej „Spółdzielnia” albo „Udostępniający”), poprzez dostosowanie jej postanowień do treści powszechnie obowiązujących przepisów ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2062, z późn. zm., dalej „Ustawa o Wspieraniu Rozwoju”), tj. w zakresie zniesienia przewidzianej w Umowie odpłatności za dostęp do nieruchomości i budynków, w celu zapewnienia telekomunikacji,

na podstawie art. 22 ust. 1 w związku z art. 24a ust. 1 i ust. 2 oraz art. 30 ust. 3a, 3b oraz ust. 5 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, dalej „kpa”) w związku z art. 206 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1907, z późn. zm., dalej „Pt”):

- I. zmieniam § 4 ust. 4 Umowy, poprzez nadanie mu nowego, następującego brzmienia:**

”

4. Dostęp, o którym mowa w § 1 ust. 1 niniejszej umowy jest nieodpłatny.”

- II. dodaję w § 4 Umowy ust. 5 w brzmieniu:**

- „5. Operator zobowiązany jest do:
- a) ponoszenia kosztów związanych z wykonywaniem uprawnień wynikających z niniejszej umowy,
 - b) zwrotu Udostępniającemu wydatków, które Udostępniający poniesie w związku z wykonywaniem przez Operatora uprawnień wynikających z niniejszej umowy.”

Pozostałe postanowienia Umowy pozostają bez zmian.

Na podstawie art. 206 ust. 2aa w związku z art. 206 ust. 2 pkt 6 Pt decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

UZASADNIENIE

1. Uzasadnienie podstawy prawnej żądania Operatora

Wnioskiem (dalej „Wniosek”) z dnia 31 sierpnia 2017 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej w dniu 6 września 2017 r.) Operator zwrócił się do Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej „Prezes UKE”) o wydanie decyzji zmieniającej Umowę.

We wniosku wskazano, że Operator wraz z Udostępniającym zawarli Umowę w celu zapewnienia telekomunikacji w budynkach zarządzanych przez Spółdzielnię. Umowa ta, zdaniem Operatora, odpowiada treści art. 30 ust. 1 pkt 1, 2 i 3 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju, wedle którego właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu w pierwszej kolejności dostęp do nieruchomości, w tym budynku, polegający m.in. na umożliwieniu doprowadzenia przyłącza telekomunikacyjnego oraz wykonania instalacji telekomunikacyjnej w budynku, a następnie dostęp polegający na możliwości eksploatacji istniejącej infrastruktury. Operator podkreślił, iż art. 30 ust. 3a Ustawy o Wspieraniu Rozwoju wskazuje, że dostęp o którym mowa w art. 30 ust. 1 Ustawy jest nieodpłatny, o ile infrastruktura ta służy zapewnieniu telekomunikacji mieszkańcom budynku.

Operator wskazał jednocześnie, że Umowa przewiduje opłatę miesięczną w wysokości 350 zł + VAT płatną na rzecz Udostępniającego za dostęp telekomunikacyjny do budynków co jest, jego zdaniem, niezgodne z powołanymi wyżej przepisami.

W celu zapewnienia zgodności z przepisami Ustawy o Wspieraniu Rozwoju oraz wobec niepodjęcia przez Udostępniającego negocjacji w przedmiocie zmiany Umowy, Operator zażądał od Prezesa UKE, by ten władczo zmienił Umowę, dostosowując ją do przepisów Ustawy o Wspieraniu Rozwoju. Operator wniósł o nadanie § 4 ust. 4 Umowy nowego brzmienia w ten sposób, by dostęp do nieruchomości i budynków, w celu budowy i eksploatacji sieci telekomunikacyjnej w budynku był nieodpłatny. Operator zaproponował również dodanie w § 4 Umowy ust. 5 o treści „Operator zobowiązuje się nieodpłatnie świadczyć na rzecz udostępniającego usługi telefonii stacjonarnej i dostępu do Internetu przez cały okres trwania niniejszej Umowy. Pakiety przypisane Udostępniającemu przez Operatora to: – Internet – taryfa MultiOffice 100/7 (download 100Mbps, upload 7Mbps) lub równorzędna – Telefon – taryfa No-Limit MAX (nielimitowane połączenia stacjonarne i komórkowe w Polsce) lub równorzędna.”

2. Ocena dopuszczalności złożenia Wniosku przez Operatora

Z art. 21 ust. 2 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju (stosowanego w sprawie odpowiednio) wynika, że przedsiębiorca telekomunikacyjny może złożyć do Prezesa UKE wniosek o wydanie decyzji w przedmiocie zmiany umowy o dostępie, o którym mowa w art. 30 ust. 1 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju wtedy, gdy wcześniej wystąpił do drugiej strony umowy o zawarcie aneksu zmieniającego treść umowy, a następnie wystąpiła jedna z trzech okoliczności, wymienionych w art. 21 ust. 2 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju.

Prezes UKE ustalił, że:

- 1) Operator jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym (źródło: rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych, wpis nr 5635),
- 2) Udostępniający nie jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym (brak wpisów w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych),
- 3) w dniu 4 stycznia 2017 r. Operator i Udostępniający zawarli Umowę. Z § 1 Umowy wynika, że reguluje ona kwestię dotyczącą dostępu Operatora do nieruchomości, w tym do budynków, zarządzanych przez Spółdzielnię, w celu zapewnienia telekomunikacji.

Oznacza to, że Umowa określa warunki dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju, a Operator i Udostępniający, jako jej strony, mogli zawrzeć umowę o zmianie Umowy.

Każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie Dostępu w przypadku:

- 1) niepodjęcia negocjacji w sprawie zawarcia umowy o Dostępie,
- 2) odmowy udzielenia Dostępu,
- 3) niezawarcia umowy o Dostępie pomimo upływu 30 dni od dnia złożenia wniosku o Dostęp (art. 21 ust. 2 w związku z art. 30 ust. 5 pkt 1 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju).

Prezes UKE ustalił, że:

- 1) negocjacje w sprawie zmiany Umowy trwały od dnia 3 lipca 2017 r., tj. od dnia odbioru przez Spółdzielnię wniosku Operatora z dnia 22 czerwca 2017 r. dotyczącego zmiany Umowy,
- 2) pismem z dnia 6 września 2017 r. do Urzędu Komunikacji Elektronicznej wpłynął Wniosek.

Operator był więc uprawniony do złożenia Wniosku i skutecznego zainicjowania postępowania przed Prezesem UKE.

3. Uzasadnienie podstawy prawnej prowadzonego postępowania

Stosownie do art. 206 ust. 1 Pt, postępowanie przed Prezesem UKE prowadzone jest na podstawie przepisów kpa ze zmianami wynikającymi z Pt oraz Ustawy o Wspieraniu Rozwoju.

Podstawą rozstrzygnięcia Wniosku jest art. 24a ust. 1 i ust. 2, art. 22 ust. 1, art. 30 ust. 3a, 3b, ust. 5 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju.

Jak wynika z art. 24a ust. 1 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju, wydając decyzję zmieniającą umowę na wniosek uprawnionej strony, Prezes UKE musi stosować odpowiednio przepisy art. 19 i art. 21-24 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju.

Odpowiednie stosowanie wiąże się w tym wypadku z koniecznością uwzględnienia tylko tych przepisów, których możliwość zastosowania nie wyłączają przepisy art. 30 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju, i to przy dokonaniu niezbędnych modyfikacji ich treści. Oznacza to, że:

- przepisy art. 22 ust. 2-4 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju, które dotyczą odpłatności, nie znajdują w ogóle zastosowania, gdyż na mocy art. 30 ust. 3a Dostęp jest nieodpłatny,
- przepisy art. 22 ust. 6-7 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju, które dotyczą uzgadniania decyzji z innymi organami, w ogóle nie znajdują zastosowania ze względu na wyraźne powiązanie przedmiotu działalności organów wymienionych w art. 22 ust. 6 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju z przedmiotem decyzji o dostępie do infrastruktury technicznej,
- art. 21 ust. 2a i 3, art. 22 ust. 1, art. 22 ust. 5 i 8, art. 23 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju znajdują zastosowanie z tym zastrzeżeniem, że gdy mowa jest w nich o dostępie do infrastruktury technicznej, to należy przyjąć, że chodzi o Dostęp.

Przedsiębiorca telekomunikacyjny składając wniosek o wydanie decyzji zmieniającej treść umowy o dostępie do nieruchomości, w tym do budynku, wyznacza zakres prowadzonego następnie postępowania administracyjnego. Operator we Wniosku określił zakres postępowania, tj. wniosł o wydanie przez Prezesa UKE decyzji zmieniającej Umowę, poprzez zniesienie opłat ponoszonych przez Operatora z tytułu dostępu do nieruchomości oraz do budynków Udostępniającego.

Do Wniosku Operator załączył:

- a) tekst jednolity Umowy, stosownie do wymagań art. 24a ust. 2 w związku z art. 30 ust. 5 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju;
- b) projekt aneksu do Umowy, co do którego strony nie doszły do porozumienia, stosownie do art. 21 ust. 2a w związku z art. 30 ust. 5 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju.

4. Uzasadnienie motywów rozstrzygnięcia

Przy dokonywaniu zmiany warunków dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju, Prezes UKE wziął pod uwagę przedstawione w toku postępowania stanowiska Stron, kierując się jednocześnie kryteriami określonymi w art. 22 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju, tj. koniecznością zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków dostępu.

Zasada proporcjonalności oznacza, że obowiązki ustalone w ramach decyzji administracyjnej, muszą być „odpowiednie i konieczne do osiągnięcia celów, których realizacja dopuszczalna jest przy pomocy danej regulacji. Przy czym w razie istnienia kilku odpowiednich środków należy wybrać te, które są najmniej uciążliwe, nadto nałożone obciążenia muszą pozostawać w odpowiednim stosunku do zamierzonych celów” (wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 11 lipca 1989 r. w sprawie 265/87, ECLI:EU:C:1989:303). Przed zastosowaniem konkretnego środka trzeba więc ocenić najpierw, czy nie istnieje alternatywa w postaci środka mniej surowego. Ocena konieczności i zakresu działania należy do kompetencji organu, który

weryfikuje przesłanki przewidziane w przepisach. Zasada proporcjonalności jest zawsze związana ze specyficznymi i konkurencyjnymi interesami. Dlatego też ustalając warunki Dostępu Prezes UKE dobrał takie środki, które z jednej strony będą gwarantowały realizację uprawnień przysługujących Operatorowi, z drugiej zaś będą możliwie najmniej uciążliwe dla Udostępniającego. Także postanowienia dotyczące zabezpieczenia praw Udostępniającego zostały skonstruowane tak, by zapewnić Udostępniającemu należyłą ochronę jego interesów, lecz nie obciążać Operatora ponad miarę.

Realizacja wymogu zapewnienia niedyskryminacyjnych warunków dostępu wiąże się z tym, by Prezes UKE nie ustalał warunków dostępu w sposób zasadniczo odmienny od tych, jakie są ustalone w innych podobnych przypadkach (tak: S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne. Komentarz, C.H. Beck, Warszawa 2013, s. 249-250). Dlatego też Prezes UKE, wydając rozstrzygnięcie w sprawie, miał na względzie to, jakie warunki dostępu były ustalane w podobnych przypadkach, przy czym wziął pod uwagę interes obu stron postępowania. Operator uzyskał prawo nieodpłatnego dostępu do nieruchomości, w tym do budynków oraz eksploatację sieci teleinformatycznej z uwzględnieniem praw Udostępniającego.

Analizując materiał dowodowy zgromadzony w sprawie Prezes UKE stwierdził, że strony w Umowie ustaliły warunki dostępu Operatora do nieruchomości i znajdujących się na nich budynków będących w zarządzie Spółdzielni.

We wniosku o podjęcie negocjacji w sprawie zmiany Umowy Operator zaproponował usunięcie obowiązku uiszczania opłat za dostęp do budynków Spółdzielni, argumentując, że zgodnie z brzmieniem Ustawy o Wspieraniu Rozwoju jest on nieodpłatny. Spółdzielnia nie podjęła negocjacji.

Art. 30 ust. 3a Ustawy o Wspieraniu Rozwoju wprost określa, że dostęp, o którym mowa w art. 30 ust. 1 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju jest nieodpłatny. Zatem, za zapewnienie dostępu do nieruchomości, w tym do budynku lub do wskazanych w Ustawie o Wspieraniu Rozwoju elementów infrastruktury telekomunikacyjnej, podmiot zobowiązany do zapewnienia dostępu, ze względu na brak podstaw prawnych, nie ma prawa naliczać żadnych opłat lub wynagrodzeń. Stanowisko to potwierdza również doktryna: „Dostęp, o którym mowa w wyżej wymienionych ust. 1 i ust. 3, jest bezwzględnie nieodpłatny, co wynika bezpośrednio z treści art. 30 ust. 3a u.w.u.s.t. (...)” (Jakub Mazurkiewicz, LEX, komentarz praktyczny, ABC nr 120335).

W konsekwencji Udostępniający nie może pobierać żadnych opłat lub wynagrodzeń za wyrażenie zgody i umożliwienie przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu realizacji przysługującego mu prawa dostępu, rozumianego jako stały dostęp w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych (a nie jedynie jednorazowe dopuszczenie operatora telekomunikacyjnego do nieruchomości w celu wybudowania infrastruktury) na podstawie art. 30 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju. Zatem, przedmiotowy dostęp, pojmowany jako realizacja obowiązku nałożonego na podmioty wskazane w art. 30 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju i skorelowane z nim prawo domagania się przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego tego dostępu, na podstawie omawianych przepisów jest bezpłatny. Dostęp ten należy rozumieć nie tylko jako prawo do budowy instalacji telekomunikacyjnej na terenie budynków, ale również jako prawo jej eksploatacji. Przepis art. 30 ust. 3a Ustawy o Wspieraniu Rozwoju ma za zadanie zapobiegać stosowanej dość często przez podmioty zobowiązane praktyki pobierania, czy to jednorazowych, czy to cyklicznych opłat za samo

wyrażenie zgody na udostępnienie nieruchomości lub budynku. W opinii Prezesa UKE są to praktyki, które stanowią poważną przeszkodę w realizacji inwestycji polegających na wykonywaniu nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, a przepis art. 30 ust. 3a Ustawy o Wspieraniu Rozwoju ma za zadanie im przeciwdziałać.

Kierując się powyższą interpretacją Prezes UKE zmienił § 4 ust. 4 Umowy poprzez wprowadzenie nowego zapisu o nieodpłatnym dostępie do budynków i nieruchomości. Zmiana ta usuwa obowiązek wnoszenia przez Operatora zarówno miesięcznych opłat w wysokości 350 zł + należny podatek VAT, jak i obowiązek nieodpłatnych świadczeń Operatora na rzecz Spółdzielni (Internet i telefon).

Wprawdzie Operator, we wniosku o zmianę Umowy, wystąpił jedynie o zmianę zapisu § 4 ust. 4 w zakresie opłaty pieniężnej (zapisy o nieodpłatnych świadczeniach niepieniężnych na rzecz Spółdzielni Operator proponował pozostawiać, tj. przenieść je do nowego § 4 ust. 5 Umowy jako samodzielną jednostkę redakcyjną) jednak Prezes UKE uchylił obowiązek uiszczania obu tych świadczeń.

Przypomnieć należy, że zgodnie z § 4 ust. 4 Umowy w jej aktualnym brzmieniu „Tytułem wynagrodzenia za korzystanie z części wspólnej nieruchomości zarządzanych przez Udostępniającego Operator zobowiązuje się (...) nieodpłatnie świadczyć usługi telefonii stacjonarnej i dostępu do Internetu (...) oraz ponosić miesięczną opłatę w wysokości 350 zł + obowiązujący podatek VAT” Oznacza to, że strony przewidziały w Umowie „opłaty za dostęp” zarówno w formie pieniężnej jak i niepieniężnej. Obie te opłaty eliminuje nowy zapis § 4 ust. 4.

Nadmienić należy, że Operator we Wniosku postulował dodanie nowego § 4 ust. 5 o następującej treści „Operator zobowiązuje się nieodpłatnie świadczyć na rzecz udostępniającego usługi telefonii stacjonarnej i dostępu do Internetu przez cały okres trwania niniejszej Umowy. Pakiety przypisane Udostępniającemu przez Operatora to: - Internet – taryfa MultiOffice 100/7 (download 100Mbps, upload 7Mbps) lub równorzędna, - Telefon – taryfa No-Limit MAX (nielimitowane połączenia stacjonarne i komórkowe w Polsce) lub równorzędna”. Zapis ten, de facto, jest powtórzeniem zapisu § 4 ust. 4 w zakresie opłaty niepieniężnej za dostęp. Jednakże jego nowe, wskazane przez Operatora, brzmienie nie zawiera doprecyzowania, jak wyraźnie przewiduje to Umowa w pierwotnym brzmieniu, że świadczenie to stanowi opłatę za dostęp. W ocenie Prezesa UKE brak takiego wskazania nie zmienia natury tego świadczenia, które stanowi opłatę za dostęp telekomunikacyjny i w tym zakresie wnioski Operatora nie może być uwzględniony. Należy jednocześnie nadmienić, że ustawowe zwolnienie z opłat za dostęp, o którym mowa w art. 30 ust. 1 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju, oznacza w istocie brak możliwości uzyskania przed podmiot udostępniający dochodów z tytułu dostępu do nieruchomości/budynku. Tę okoliczność trzeba jednak odróżnić od sytuacji, gdy w wyniku realizacji dostępu przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego podmiot zobowiązany ponosi dodatkowe koszty z tym związane. W myśl bowiem art. 30 ust. 3b Ustawy o Wspieraniu Rozwoju, w przypadku uzyskania dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju, przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi koszty:

- 1) związane z udostępnieniem nieruchomości w celu wykorzystywania istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego lub istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku

albo doprowadzenia do budynku przyłącza telekomunikacyjnego lub wykonania instalacji telekomunikacyjnej budynku, w tym przywrócenia stanu pierwotnego,

- 2) utrzymania udostępnionego przyłącza, instalacji telekomunikacyjnej budynku lub całości lub części kabla telekomunikacyjnego.

Biorąc powyższe pod uwagę, wskazać warto, że Operator nie może być w całości zwolniony z rozliczeń z Udostępniającym, jak to proponował we Wniosku. Przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi bowiem koszty związane z udostępnieniem nieruchomości oraz budynków. Dotyczy to wszystkich kosztów związanych z realizacją inwestycji telekomunikacyjnej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego (*a contrario* art. 30 ust. 3b Ustawy o Wspieraniu Rozwoju). Powyższy przepis należy interpretować w ten sposób, że przedsiębiorca telekomunikacyjny (tu: Operator) w związku z realizacją przedmiotowego prawa dostępu w ramach art. 30 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju, ponosi koszty związane z udostępnieniem nieruchomości oraz utrzymaniem udostępnionego przyłącza, instalacji, całości lub części kabla. Przez przywołane koszty należy rozumieć wszystkie koszty związane z realizacją inwestycji telekomunikacyjnej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego. Można wśród nich wyróżnić koszty, które bezpośrednio obciążają przedsiębiorcę telekomunikacyjnego i koszty, które ponosi Udostępniający w związku z realizacją inwestycji i eksploatacją sieci przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, a które, zgodnie z brzmieniem art. 30 ust. 3b Ustawy o Wspieraniu Rozwoju, przedsiębiorca telekomunikacyjny jest zobowiązany zwrócić Udostępniającemu. Operator jest więc zobowiązany zwrócić Udostępniającemu wydatki, których normalnie Udostępniający by nie poniosła (np. opłata za energię elektryczną), gdyby nie realizacja przez Operatora inwestycji i eksploatacja sieci.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UKE niniejszą decyzją dodał pkt 5 do § 4 Umowy, w którym zobowiązał Operatora do ponoszenia kosztów związanych z wykonywaniem uprawnień wynikających z Umowy (lit. a), jak i zwrotu Udostępniającemu wydatków, które Udostępniający poniesie w związku z wykonywaniem przez Operatora uprawnień wynikających z niniejszej umowy (lit. b) m.in. eksploatacją, konserwacją i modernizacją czy wymianą instalacji telekomunikacyjnej.

Prezes UKE uznał, iż zasadnym będzie wprowadzenie postanowienia, które przewiduje zwrot Udostępniającemu wydatków (ale bez określenia ich konkretnej wysokości), które Udostępniający może ponieść (bądź ponieść). W tym względzie Prezes UKE, mając na uwadze zasadę niedyskryminacji, dokonał zmiany Umowy zgodnie z analogicznymi warunkami w zakresie rozliczeń jakie stosuje w decyzjach administracyjnych rozstrzygających wszystkie spory pomiędzy przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi ubiegającymi się o dostęp z art. 30 ust. 1 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju, a podmiotami zobowiązanymi do zapewnienia takiego dostępu.

Koszty podlegające zwrotowi powinny w każdym wypadku pozostawać w adekwatnym związku z faktem prowadzenia przez Operatora prac zarówno w zakresie tego, na co Udostępniający ponosi wydatki, jak i tego, czy wysokość tych wydatków nie spowoduje, że ich zwrot przez Operatora spowoduje bezpodstawne wzbogacenie Udostępniającego.

Biorąc pod uwagę całość materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Prezes UKE wnikliwie i kompleksowo zbadał wszystkie okoliczności faktyczne związane z niniejszą sprawą, zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej i oficjalności (art. 7 kpa i art. 77 kpa) oraz zasadami pogłębiania zaufania obywateli do organów Państwa (art. 8 kpa).

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UKE orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 206 ust. 2aa w zw. z art. 206 ust. 2 pkt 5 Pt decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu. Oznacza to, że pomimo ewentualnego złożenia przez którąkolwiek ze Stron odwołania zgodnie z poniższym pouczeniem, decyzja będzie podlegała wykonaniu. Wstrzymanie wykonalności decyzji może nastąpić wyłącznie w trybie art. 479⁶³ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, z późn. zm., dalej „kpc”), a więc postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydanym na wniosek Strony, która wniosła odwołanie, o ile zachodzi niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków.

POUCZENIE

Od decyzji Stronom przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za pośrednictwem Prezesa UKE w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji (art. 206 ust. 2 pkt 6 i ust. 3 Pt w związku z art. 479⁵⁸ § 1 kpc).

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Prezesa UKE. Z dniem doręczenia Prezesowi UKE oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a § 1 i 2 kpa).

Zgodnie z art. 32 ust. 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 623, dalej „ustawa o kosztach”) wniesienie odwołania od decyzji Prezesa UKE wymaga uiszczenia opłaty sądowej w wysokości 100 zł. Opłatę sądową uiszcza się w formie bezgotówkowej na rachunek bieżący dochodów Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo w formie wpłaty gotówkowej bezpośrednio w kasie Sądu lub w formie znaków opłaty sądowej.

Zgodnie z art. 103 ustawy o kosztach sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.

Zgodnie z art. 105 ust. 1 i ust. 2 ustawy o kosztach wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

Stosownie do treści art. 117 § 1, § 3 i 4 § kpc strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Osoba prawna lub inna jednostka organizacyjna, której ustawa przyznaje zdolność sądową, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli wykaże, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego. Wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.